

Reykjavík, 29. nóvember 2010

Alþingi
Efnahags- og skattanefnd
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

Efni: Frumvarp til laga um sérstakan skatt á fjármálafyrirtæki, 196. mál.

Bankasýsla ríkisins hefur borist til umsagnar frumvarp til laga um sérstakan skatt á fjármálafyrirtæki, 196. mál og óskar eftir að koma á framfæri eftirtöldum sjónarmiðum.

Í 1. gr. frumvarpsins eru færð fram tvíþætt rök fyrir sérstakri skattlagningu á fjármálafyrirtæki. Hin fyrri þau að afla þurfi ríkinu tekna til að mæta þeim mikla kostnaði sem fallið hefur á ríkissjóð vegna hruns íslenska fjármálakerfisins. Ljóst er að leiða er leiða til að draga úr halla á ríkisrekstri. Á það skal þó bent að þau fjármálafyrirtæki sem munu bera meginþungan af skattinum, þ.e. stærstu viðskiptabankarnir, eru ný fjármálafyrirtæki með aðra eigendur en þau fyrirtæki sem starfrækt voru hér við hrun íslenska fjármálakerfisins. Æskilegt væri að mati Bankasýslunnar að skatttekjur vegna sérstaks skatts á fjármálafyrirtæki færu í sérgreindan sjóð sem ætlað væri að mæta áföllum fjármálakerfisins í framtíð.

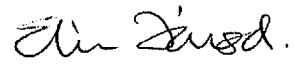
Síðari rökin fyrir skattheimtunni eru þau að með því sé dregið úr áhættusækni fjármálafyrirtækja. Ef þetta markmið hefði verið í forgrunni hefði að mati Bankasýslunnar þurft að skoða það mun betur með hvaða hætti best sé að draga úr áhættusækni. Í því sambandi skal minnt á að eftirlitsaðilar hafa yfir skilvirkum heimildum að ráða til slíkrar stýringar. Tvö fjármálafyrirtæki sem fjármagna sig með sama hætti geta verið með gjörólíkan áhættustefnu. Ekki verður séð að sú aðferð að gera eina leið fjármögnunar dýrari en verið hefur hafi þau áhrif að draga almennt úr áhættusækni. Hins vegar kann skattlagningin að leiða til þess að þjónustan verði dýrari fyrir neytendur og/eða að reksturinn skili minna til eigenda sinna, sem nú um stundir eru m.a. ríkissjóður.

Að mati Bankasýslunnar er mikilvægt að skoða heildstætt hvaða áhrif skattlagning annars vegar og iðgjald til tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta hins vegar hefur á áhuga fjármálafyrirtækja á mismunandi fjármögnunarleiðum.

Með b. lið 2. mgr. 2. gr. eru undanþegin skattskyldu fyrirtæki sem „stofnuð eru samkvæmt sérstökum lögum til að vera eign opinberra aðila að öllu leyti, nema annars sé getið í lögum.“ Í greinargerð segir um þessa grein að átt sé við t.d. Byggðastofnun, Lánasjóð sveitarfélaga auk fjármálafyrirtækja í slitameðferð. Þar er ekki að finna rökstuðning fyrir undanþágunni. Ef gert er ráð fyrir að lagasetningin

hafi áhrif á áhættusækni fjármálafyrirtækja er að mati Bankasýslunnar ekki tilefni til að undanskilja fyrirtæki sem stofnuð eru sérstaklega til að vera í eigu hins opinbera.

Virðingarfyllt,

Elín Jónsdóttir